

Sušička B6

Jsem sušička vyrobená ve firmě BĚTA. Mé jméno je B6 podle označení poslední řady mi vymysleli konstruktéři Jakub Dvořák a Petr Nečasal.

Moje životní dráha začala ve fabrice, kde se na mojí produkci podílelo hned několik pracovníků. Někdo mě musel navrhnout, ten někdo byl již zmiňovaný pár lidí, kteří mají velmi vysoké vzdělání v tomto oboru. Nechybí jim fantazie a talent. Díky nim jsem nejlepší na trhu. Neboť dohlíželi i na samotnou výrobu.

Mám za úkol sušit prádlo po vyprání. Svoji úlohu splňuji na maximum díky své plné účinnosti. A navíc mě sušení naplňuje jako jediná činnost, kterou můžu vykonávat.

Pod tímto popiskem si mě zakoupili Dohnalovi. Jedná se pětičlennou rodinu, kterou tvoří dva dospělí, dvojčata prvňáčci a jedno batole. Dvojčata jsou kluci Tadeáš a Ondřej. Oba kluci hrají fotbal za místní klub FC Karlovy Vary 1995. Tréninky se konají obden, a proto jsou pračka i sušička velmi žádané. Kluci totiž hrají za každého počasí. Ať už prší, nebo sněží. Tím pádem jsou často umazaní od bláta, Suším jim věci už pět let, ale cítím, že se začínám porouchávat. Moje výkony již nejsou tak maximální jako na začátku. Myslím, že už i paní domu Magda si toho všimla, protože jednoho dne si zavolala pana opraváře Koukala, aby se na mě podíval. Chvíli u mě stáli a pak mě pan Koukal začal zevrubně prohlížet. Kontroloval každou součástku i kabel. Po chvilce zkoumání odešli oba z místnosti. Po pár dnech si vedle mě Dohnalovi postavili novou sušičku řady B7 a já jsem jen viděla, jak mě přestávají používat. Má nová kolegyně má naštěstí konstrukční problémy, a tak ji naše firma, kde jsme obě byly navrženy, zkonstruovány a odtud odvezeny do prodejen po celé republice, stáhla z trhu. Což je pro mě dobrá zpráva. Jelikož můžu doufat, že mě ještě nevyhodí, nebo neodvezou zpět do firmy k recyklaci. Mým snem je sušit jako dřív, protože co jiného může sušička jako já dělat. Tím pádem se mohu těšit dál na každé sušení, protože je přece má náplň života.

Obávám se, že za chvíli dojde ke zkratu. A já poničím dům, ve kterém rodina Dohnalova žije. Snad se moje obavy nenaplní.

Alžběta Brettlová, 8. B, 2. ZŠ Cheb